

Amb ella pretenen posar de manifest als que reberen cabals dels homes de la Dictadura per a fer-ne la seva propaganda, cercant un subterfugi al número publicat per ells i subvencionat per la Diputació, constituïda per homes que servien al Govern Dictatorial.

Es cert que *La Gralla*, en motiu d'un viatge regi, a Barcelona, publicà una nota «d'incursió obligatòria», però el número extraordinari, de que tem esment fou iniciativa pròpia. Recabàren una subvenció de la Diputació Provincial, comproment-se en canvi publicar un extraordinari amb paper couxé, i a dos tintes, dedicat a la magnífica Biblioteca Popular, amb els retrats de la reial família, de Primo de Rivera, i de les autoritats de la província i locals al servei de la Dictadura. Tot quant diguin que s'els obligà no és cert, ja que és notori i públic que ells foren els que recabaren la subvenció i publicaren el número, sense pressió de cap mena. A la plana frontal d'aquest, dessota un epígraf que deïa «Els qui mes han fet perquè Granollers tingui

Biblioteca» hi havien els retrats dels senyor Comte del Montseny i dels diputats Srs. Robert i Torras.

Finalment, també resten encara retinguts a nostra memòria, els noms de la majoria dels que fan «La Gralla» i que *natural-ment pel seu amor a Granollers, figura-ven i figuren en les llistes de socis d'Unió Patriòtica.*

Els fets, doncs, deixen clarament constatat el que són aquests que han pretés posar-nos en ridícol, davant els nostres amics polítics.

* * *

Nosaltres donem per finida la «polèmica», ara sols la reempndrem, si és que al Sr. Glanadell l'interessa, però ens limitarem a publicar els documents que la casualitat ha posat en nostres mans i diuen prou clar que ell cercava pels seus fins particulars, l'ajuda dels homes de la Dictadura.

Miquel JOSEPH i MAYOL

Fragments sense comentaris

El mal era del sistema

(Llegim a "El Matí"):

L'Actuació de les Confederacions Hidrogràfiques ha estat ja governativament limitada; la dels Comitès paritaris i Comissions mixtes del treball no ho ha estat encara, però esperem, ho espera una bona part del país, que ho serà aviat, perquè no n'hi ha pas prou amb haver fixat el límit de la quota per a llur sosteniment, tractant de corregir així el mínim, potser, de llurs defectes, sinó que és necessari anar més a fons i establir categòricament els termes dins els quals s'han de moure i que, al nostre entendre, donada la naturalesa d'aquests organismes, no han de passar més enllà de la conciliació i l'arbitratge.

Heu-vos ací dues institucions filles de la Dictadura que, havent d'ésser essencialment bones, en virtut dels principis en què volem creure que foren inspirades, han produït efectes ben distints d'aquells que hi havia dret a esperar-ne. Una d'elles, l'organització corporativa, l'objecte de la qual era la solució amigable dels conflictes correntment derivats del treball, ha estat, més que no altra cosa, un instrument de coacció i de despotisme burocràtic, manejat en contra del qui estaven legalment obligats a sostenir-la; i l'altra, la de les Confederacions Hidrogràfiques, que no tenia altra finalitat que la ben lloable de solidaritzar els interessos públics amb els privats en la realització d'una obra tant avantatjosa com és el màxim aprofitament de les aigües en benefici de l'agricultura, ha donat lloc a abusos, atropellaments i disbauxes. I ambdues, a més, han servit per a allargar ben pròdigament la llista civil de la Dictadura.

Com s'explica, doncs, que institucions tan ben orientades, inspirades en tan bells

principis, hagin sofert una desviació tan lamentable, una desnaturalització tan albiradora? El mal no ve pas d'elles, certament, sinó del poder que va crear-les i al qual inexorablement eren sotmeses. Era aquell un poder sense control, sense el fre de l'opinió, i, per tant, sense aturador possible en la natural propensió a l'abús. No calla pas, com no cal ara, destruir aquelles institucions, sinó esmenar-les, i, sobretot, regir-les amb un altre esperit. Això no era pas possible amb la Dictadura, perquè hauria significat la seva pròpia negació. El mal radicava en el sistema. — M. P.

Les reclamacions contra la constitució d'Ajuntaments

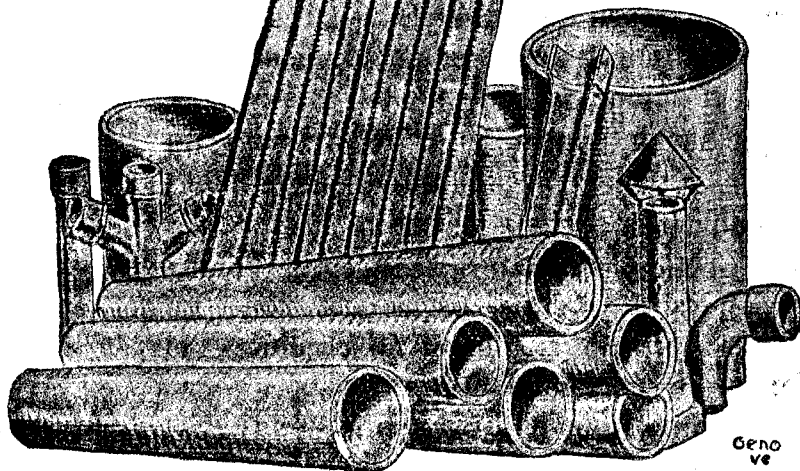
Per el Govern civil ha sigut facilitada la següent nota:

«Se han recibido en el Gobierno civil algunos telegramas protestando de que al constituirse los Ayuntamientos han dejado

de incluirse a determinadas personas a quienes les correspondía por su carácter de mayores contribuyentes o por ex-concejales, y a este efecto se recuerda que según el artículo 13 del real decreto de 13 del actual, sin perjuicio de quedar desde luego constituidos los Municipios, podrán establecerse reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracción de lo prevenido en este decreto, y que los recursos se presentarán debidamente documentados en su caso al propio Ayuntamiento, en término de diez días naturales desde la fecha de la infracción alegada, y se elevarán con informe de la Comisión municipal al Gobierno civil para su resolución por éste en otros veinte días.

Por tanto, las reclamaciones deben ser presentadas en la forma indicada y no por telegrama remitido a este Gobierno, que no puede producir efecto ninguno».

URALITA

La millor tuberia per a conduccions a pressió

Agència amb dipòsit a Granollers

Despatx: F. Torras Villà, 31

Magatzem: Carrer Lliri, 23